

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ



Obsah:

- ✱ Rozpis velikonočních bohoslužeb v tabulce najdete na konci zpravodaje..... str. 23
- ✱ Skauti, pozor: Ples! Přihlášky na tábor: rodiče včít, věnujte pozornost úpravě termínu tábora.....str. 5
- ✱ Půdička je pro všechnystr. 8
- ✱ Velikonoční lektoři z řad zde pokřtěných.....str. 8
- ✱ Osobnosti našich farností - Spolu a rádi.....str. 9
- ✱ Vesmírný půststr. 10
- ✱ Tajemství klášterní kuchyně..... str. 11
- ✱ Vzpomínka na Velký pátekstr.12
- ✱ Duchovní obnova na Tetíně str. 13
- ✱ Tři králové pod patronátem sv. Fabiana str. 14
- ✱ Ještě o P. Kozovi.str. 15
- ✱ "Slovo do světa stvoření" - O našem písemnictví.....str. 17
- ✱ Ze života Kvirina...str.19
- ✱ Cesty rodin.....str. 20

"Moje království není z tohoto světa..."

Na počátku doby postní se při čtení evangelia (liturgie 1. postní neděle) setkáváme s Pokušitelem, který samotnému Kristu nabízí *slávu, bohatství a moc*. Ježíš však tuto pro mnohé velmi lákavou nabídku jednoznačně odmítá, neboť jak sám před Pilátem vyznává, jeho království není z tohoto světa.

Pohled na dění ve světě, ve kterém žijeme, ať blízkém či



kresba J. Goldmann


vzdáleném, není vždy zrovna radostný. Životy mnoha lidí jsou plné bolesti právě proto, že se oni sami či někdo v jejich blízkosti snaží, často všemi prostředky, slávu, bohatství a moc získat. Je třeba si přiznat, že ona ďábelská pokušení se více či méně dotýkají i nás. Vždyť prožíváme svůj život v tomto světě.

Přesto, jak říká Ježíš o svých učednících, nejsme z tohoto světa, neboť jsme se ve křtu stali dětmi království, které z tohoto světa není. Při setkáních se Zmrtvýchvstalým i my můžeme znovu slyšet: "Pokoj vám...", "Přijměte Ducha Svatého...", "Nebojte se"... Prožívání Velikonoc nám, při všech starostech a bolestech tohoto světa, ve kterém žijeme a které se nás také více či méně dotýkají, dává možnost vnímat skutečnosti, které rámec našeho pozemského světa jedinečně přesahují a které jim paradoxně dávají též nový a hlubší smysl.


Přeji nám všem, aby blízkost Zmrtvýchvstalého nám dávala sílu prožívat všechny radosti a bolesti tohoto světa s nadhledem těch, kdo byli pozváni k životu v království, které není z tohoto světa!


J. Pecinovský


Zprávy z farnosti


 **Modlitební večer:** Ve čtvrtek 6. března od 19.30 hodin zveme ke společné modlitbě do kaple Povýšení sv. kříže. V modlitbách budeme tentokrát myslet a prosit o Boží požehnání pro činnost Farní charity Beroun.


 **První pátek v měsíci** připadá na 7. března. Od 16.00 hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. kříže přistoupit ke svátosti smíření.

 **Mše sv. "pro děti" - 13. března.** Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě "pro děti", která se koná ve čtvrtek 13. března od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. Kříže.

 **Modlitba křížové cesty.** Po celou dobu postní bude pravidelně *ve středu a v pátek* (vyjma Popeleční středy) od 17.00 hodin v kapli Povýšení sv. kříže modlitba křížové cesty. Mše sv. pak od 17.30 hodin bude volně navazovat.

 **Setkání ministrantů.** V sobotu 8. 3. se uskuteční ve Svatém Janu pod Skalou setkání ministrantů (kluků od oltáře). Věkové rozmezí cca 10-14 let. Začátek v 9.30 hod. v kostele, předpokládané ukončení v 16 hodin. S sebou si prosím vezměte ministrantské oblečení, 50,-Kč na oběd, sportovní oblečení - včetně přezutí do tělocvičny. Srdečně zveme. Bližší info: P. Benedikt Hudema (724 209 774).

 **Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie - 15. března.** Slavnost sv. Josefa z důvodu, že obvyklý termín 19. 3. letos spadá do Svatého týdne, budeme slavit již v sobotu 15. března. Mše sv. ze dne slavnosti sv. Josefa bude tedy v sobotu 15.3. od 9.30 hodin v kostele sv. Jakuba.

 **Předvelikonoční úklid kostela sv. Jakuba.** Žádáme o pomoc při úklidu a přípravě kostela sv. Jakuba na velikonoční svátky. Předvelikonoční úklid kostela se koná v sobotu 15. března od 14.00 hodin. Všem, kdo přiloží ruku k dílu, předem děkujeme. Čím víc nás bude, tím lépe a rychleji to zvládneme!

 **Kající bohoslužby s možností přijetí sv. smíření**

Kromě obvyklých příležitostí ke slavení svátosti smíření (1/2 hodiny přede mší sv.) budou před velikonočními svátky možno přistoupit ke svátosti smíření takto:

Beroun ve středu 12. 3.: od 16.00 do 17.30 hodin
a od 18.00 do 20.00 hodin,
v neděli 16. 3.: od 14.00 do 17.00 hodin.


Kněží budou k dispozici v sakristii kaple Povýšení sv. kříže a na faře, v neděli pak v kostele sv. Jakuba.

Loděnice ve čtvrtek 13. 3. od 17.00 hodin
v neděli 16. 3. po mši sv. od 10.30 hodin













Králův Dvůr v pátek 14. 3.: od 16.00 do 17.30 hodin
a od 18.00 do 19.00 hodin

Svatý Jan pod Skalou každou neděli půl hodiny přede mší sv.

Ostatní kostely vždy půl hodiny přede mší sv.


 **Velikonoční triduum** (od večerní bohoslužby na Zelený čtvrtek do nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně) stojí v samotném středu prožívání liturgického roku. V těchto dnech slavíme uskutečnění a dovršení Božího díla naší spásy skrze Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání. *Je proto velmi důležité pro věřícího křesťana prožívat tyto události ve společenství církve*

slavením společných liturgií, zvláště aktivní účastí na velikonoční vigílii, při které budeme obnovovat své křestní sliby. Velikonoční vigílii opět prožijeme v širším společenství naší farnosti. **Rozpis velikonočních bohoslužeb najdete v tabulce na konci zpravodaje!**


-  **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - "agapé" na faře.** V den slavnosti Zmrtvýchvstání Páně - 23.3. - se po dopolední mši sv. můžeme jako farnost sejít k malému posezení na faře (ve farním sále). Pokud můžete "vzít něco s sebou"... (není nutné!), přispějete k tomu, že "agapé" bude o to radostnější... Příspěvky k občerstvení je možné přinést na faru mezi 8.45 a 9.15 hodin.
-  **Úklid kostela Zvěstování Páně:** Prosíme o pomoc při úklidu a přípravě kostela Zvěstování Páně na poutní slavnost, a to v sobotu **29. března od 14.00 hodin.**
-  **Slavnost Zvěstování Páně - 31. března:** V letošním roce připadá 25. březen do velikonočního oktávu, a proto se slavnost překládá na pondělí 31. března. Poutní mše sv. bude v kostele Zvěstování Páně sloužena **v pondělí 31. března od 17.30 hod.** Tento den je též dnem modliteb za úctu k počatému životu!
-  **Upozornění na změnu času:** Ze soboty 29. 3. na neděli 30. 3. se mění čas na "letní". Nezapomeňte si v noci na neděli posunout hodinky o hodinu napřed!
-  **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 9. 3. a 23. 3. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
-  **Sbírky:** V neděli 17. února se konala sbírka "**Svatopetrský haléř**", při které se vybralo **5.288,- Kč.** V neděli 2. března proběhne sbírka konaná ve prospěch Arcidiecézní charity. **Sbírka na Svatou zemi:** Na Velký pátek 21. března proběhne sbírka konaná na podporu křesťanů ve Svaté zemi. Pozice křesťanů v Izraeli není nijak jednoduchá. Tato sbírka může být malým poděkováním "Svaté zemi", která je kolébkou křesťanství a kde to vlastně všechno začalo...
-  **První svaté přijímání dětí:** Po Velikonocích začne příprava dětí na První sv. přijímání. Rodiče dětí, které přicházejí v úvahu, necht' se spojí s P. Cyrilem Kubánkem, který přípravná setkání povede.
-  **Letáček "Nedělní liturgie":** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum "Nedělní liturgie", kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
-  **Setkávání maminek:** Dobrý den, dovoluji si jménem "farních maminek" oznámit všem, kdo by mezi nás chtěl někdy zavítat, že Setkávání maminek probíhá každou **středu ráno do 9.00 hodin.** Nadále se setkáváme na půdě v budově kaplanky a pro kontakt stále platí telefonní číslo Hanky Štusákové 602 610 893. Těšíme se na nově příchozí.☺ **Leona Kopačková**
-  **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se letos scházíme **každé úterý po večerní mši sv. v budově kaplanky.** Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.
-  **Hovory o víře.** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši sv. cca 18.15 hodin** s P. Benediktem Hudemou.
-  **Pochod pro život Praha, 29. března 2008:** *Mše svatá 12.30 hod. Chrám sv. Jiljí, Husova 8, Praha, Pochod 14.00 hod. Staroměstské náměstí, Praha.* Od posledního Pochodu pro život bylo legálně usmrceno dalších 25 tisíc dětí před narozením. A to i díky lhostejnosti a mlčení mnoha z nás, kteří jsme tomuto osudu unikli. Bezohledný zákon nadále umožňuje, aby další a další ženy byly k zabíjení svých dětí nuceny, a tak hluboce zraňovány. Vnucená


volba není nikdy volbou! Bližší informace: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, e-mail: info@prolife.cz. Účastníci pochodu z berounské farnosti mohou využít společného převozu osobními automobily. Sraz na farním dvoře v sobotu 29. 3. v 11:30 hod. **Zájemci at' se nahlásí Cyrilu Kubánkovi (mobil 605 981 000) nebo Ivanu Lebaru (mobil 723 712 661).**




 **Katolický týdeník:** Vzhledem k tomu, že Katolický týdeník hromadně odebíraný farnostmi (zasílaný jako balík) dochází vinou České pošty vždy se zpožděním, ruší se tento způsob distribuce. Prosíme všechny, kdo odebírali KT v kostele, aby se laskavě přihlásili jednotlivě jako soukromí předplatitelé na adrese Mediaservis, s.r.o. - zákaznické centrum, Moravské náměstí 12D, 659 51 Brno, tel: 541 233 232, e-mail: zakaznickecentrum@mediaservis.cz.

Z vikariátu


 **Vikariátní konference - 18. března:** V úterý 18. března se v Řevnicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.


 **Missa chrismatis - 20. března:** Mše svatá s obnovou kněžských slibů a svěcením olejů se na Zelený čtvrtek - 20. března - koná v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava od 9.00 hodin. Ke slavnostní bohoslužbě jste všichni zváni.

Koncerty v kostelích

 Občanské sdružení K-klub Beroun srdečně zve na koncert nejen pro rodiny s dětmi! **“Ztracená kapela”**, kterou již znáte například z tetínské pouti rodin, bude hrát pro radost dospělým i pro zábavné poučení dětem v **neděli 6. dubna 2008 od 15 hodin v “Zábranském” kostele** Zvěstování Panny Marie v Berouně na Plzeňské ulici. *Vstupné dobrovolné!*

Skauti

 **IV. společenský večer junáků a sokolů.** TJ Sokol Beroun a Junák - svaz skautů a skautek ČR, okres Beroun vás srdečně zvou na IV. společenský večer junáků a sokolů, který se koná dne **29. března 2008 od 20.00 hod.** v sokolovně v Berouně. K tanci a poslechu bude hrát hudební skupina Karavel. Bližší informace v kanceláři TJ Sokol Beroun, tel. 311 626 389, e-mail: sokol.beroun@tiscali.cz. Těšíme se na vaši účast.

 **Máme elektronický calendar!** Novinka! Pro lepší a rychlejší informovanost jsme si na Googlu zřídili účet - calendar. Tento Kalendář je vlastně "velkým kalendářem", který sdružuje "malé kalendáře" - oddílové, střediskový, informační... do těchto kalendářů nemůžete zasahovat. **Je tam však jeden pro vás**, kterým nás můžete informovat o zajímavé akci, o které ještě nevíme. Velký kalendář má jednu nevýhodu: Zatím je jen v angličtině, ale vpisovat se dá v češtině. Takže se nemusíte bát, všechny akce jsou a budou zapisovány v češtině, alespoň se o to budeme snažit.

Jak se dostat ke kalendáři:

1. otevřete www.google.com/calendar
2. objeví se přihlašovací okénko *Account* (účet)

3. zadejte následující parametry do 1. kolonky - Email: **Kalendar.212.04**
do 2. kolonky - Password: **RadostANadeje**

4. potvďte kliknutím na **Sign in** nebo Entrem na klávesnici

5. po prohlédnutí je zapotřebí se odhlásit **Sing out** (vpravo nahoře)

Pro podrobnější informace (i překlad vybraných slov) si můžete napsat na hancaburesova@centrum.cz.



Kontakty na středisko:

Střediskový email: **Radost.a.nadeje@gmail.com**

Adresa: Seydlovo nám. 24, 266 01, Beroun

Telefony: 728 236 981 *Hanka Burešová* - vůdkyně střediska

723 888 311 *Pavel Petříček* - zástupce vůdkyně střediska



Výjezdní zasedání SRJ aneb středisková rada jede na chatu :-)

- 28. a 29. března 2008

- zveme všechny, kdo se podílejí na vedení a výchově dětí v našem středisku

- další informace budou upřesněny na pozvánce.



Tábor 2008: Potvrzení termínu **27. července - 10. srpna 2008**

!S politováním Vám musíme oznámit, že délka tábora pro Vlčata je z personálních důvodů zkrácena, tzn. od 1. 8. do 10. 8. 2008!

- závazné přihlášky si můžete vyzvednout u vůdců, ve školce nebo na webu (k dispozici od 10. března 2008).

- celotáborová hra bude na téma "Děti doktoři", autor: Lukáš Klimovič, realizátoři: Kristýna Kodrasová, Lukáš Klimovič a tým.



KMŠ



Zápis do Katolické mateřské školy na školní rok 2008-09 se uskuteční v prostorách školky na Seydlově náměstí v Berouně ve dnech **24. a 25. dubna 2008** vždy od 14,00 do 17,00 hodin. S sebou je třeba přinést rodný list dítěte.



Bleší trh: Ve středu 2. dubna 2008 od 8,00 do 16,30 hodin pořádá Křesťanský klub ve spolupráci s KMŠ a maminkami z farnosti v **prostorách bývalé kaplanky na berounské faře BLEŠÍ TRH**, jehož veškerý výtěžek bude věnován ve prospěch Katolické mateřské školy. **Na tento bleší trh sbíráme dětské oblečení a obuv, sportovní potřeby, hračky, knížky a oblečení pro nastávající maminky.** Prosíme vás všechny, kdo byste mohli přispět třeba jen několika věcmi, abyste své dary předali ve školce kdykoli v pracovních dnech od 7,00 do 16,00 hodin, nejpozději však do pátku 28. března 2008. **Děkujeme vám předem za všechny vaše příspěvky a srdečně vás zveme k levnému nákupu!**

K KLUB BEROUN

Koncert Ztracené kapely v neděli **6. dubna od 15 hodin** v "Zábranském" kostele na Plzeňské ulici v Berouně. Přijďte si v originále poslechnout a zazpívat písničky, které znáte nejen z dětských mší! Těší se na vás "teta" Jana, "teta" Boženka, "strejda" Honza a "strejda" Pavel. *Vstupné dobrovolné.*

- 30. března se chystáme do PiDiVadla v Praze na Letné, kde ve hře Kocour v botách hraje také naše klubová kolegyně Jana Čaplová. Pojedeme auty, máme cca 4 místa volná, po dohodě bude jistě možno zajistit i další - tel. 602 945 017.
- Vroční zprávu o činnosti občanského sdružení Křesťanský klub a výkaz klubového hospodaření najdete na www.beroun.farnosti.cz - odkaz "život farnosti", rubrika K-klub.



- Setkání mladých** ke společné modlitbě, rozjímání nad Písmem a hovorům o víře probíhají každý **pátek od 18.15** v přízemí berounské fary. Kontakt: P. Benedikt Hudema 724 209 774, benedikthudema@atlas.cz
- Setkání mládeže pražské arcidiecéze.** V sobotu **8. března** jako obvykle v prostorách Salesiánského divadla, zač. v **9,00 hodin**. Účast již přislíbili: Miloslav kardinál Vlk (Život po životě), o. b. Kája Herbst (Jsem jediný křesťan ve třídě + katecheze), Zuzana Winteová (bibliodrama), P. Romuald Rob (O svátosti smíření), Tomáš Řehák (Vztahy), Marek Orko Vácha (Evoluce a křesťanství), Doc. Petr Hach (bioetika), P. Palo Poláček (o křesťanské hudbě) a mnozí další. Sportovní a tvořivé dílny, fajn hudba, prostředí, lidi, mše svatá s panem kardinálem a pro zájemce koncert skupiny "Salesiáni"



Diář Manželského společenství

- Večerní setkání manželských dvojic (i jednotlivě☺) se tentokrát uskuteční v **úterý 25. března po 20. hodině v rodině Frantových**, v Tovární ulici 39 (1. z vysokých paneláků za parkovištěm pod Zábranským kostelem). *Manželé Frantovi prosí: Nezvonit na zvonek! Pouze prozvonit mobilní tel. 732 373 196 (děti spí, tak ať to tak zůstane☺)! Děkujeme!*



FARNÍ CHARITA BEROUN

- Ústředí Farní charity Beroun se z finančních důvodů v říjnu přestěhovalo:** Najdete nás nyní na adrese **Komunitní centrum** (objekt bývalých kasáren), **Bezručova 928, 266 01 Beroun**; tel. kontakt zůstává stejný: **311 622 422**.
- Farní charita Beroun Vás zve na **MODLITEBNÍ SETKÁNÍ**, které se koná ve **čtvrtek 6. 3. 2008 od 19,30 hodin** v kapli Povýšení sv. kříže na berounské faře




Zprávy odjinud


- Křížová cesta na Petříně na Květnou neděli 16. března v 15.00 hod.** Sejdeme se u prvního zastavení. Zveme děti a rodiče, mladé i starší. Pojd'me rozjímat cestu Ježíše Krista, která byla i pro něho tou nejdělsí a nejtěžší. *Farnost u Panny Marie Sněžné, Farnost sv. Ludmily - Chvaly*
- Arcibiskupství pražské přijme:** - **personalistu/listku**. Požadavky: min. SŠ vzdělání, praxe v oboru výhodou, znalost práce na PC, znalost cizího jazyka výhodou, orientace v církevním prostředí nutná. Předpokládaný nástup: duben - květen 2008. Strukturovaný životopis posílejte do 29. 2. 2008
- **stavebního technika pro území vikariátu Příbram.** Předpoklady: VŠ event. SŠ stavební obor, min. 5 let praxe ve stavebním oboru případně v oblasti památkové péče, eventuálně doporučení duchovního správce.
Nástup možný ihned. Strukturovaný životopis zašlete nejpozději do 3. března 2008


- **asistenta/tku vedoucí odboru církevního školství** Požadavky: min. SŠ vzdělání, znalost práce na PC (Word, Excel, Outlook, Internet), znalost způsobu vedení účetnictví neziskových organizací, schopnost samostatné práce v kontaktu se školami v oblasti kontroly hospodaření, orientace v církevním prostředí výhodou.


Předpokládaný nástup: duben 2008. Strukturovaný životopis posílejte do 7. 3. 2008


na adresu: Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1 nebo emailem: bohmoa@apha.cz.


 **Modlitba se zpěvy Taize** se koná ve středu **5. března 2008** od 20.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Praze - Bohnicích. Spojení ze stanice metra C Kobylisy nebo Nádraží Holešovice autobusem č. 102 do zastávky Staré Bohnice.

 **Program efektivního rodičovství.** Občanské sdružení Rodinné centrum Praha pořádá pro rodiče třídní trénink zaměřený na výchovu dětí o sobotách 23.2., 15.3. a 29.3.2008 vždy od 9 do 17 hodin. Program obsahuje přednášky, diskuze, případové studie, techniku hraní rolí s praktickým nácvikem. Program se uskuteční v Praze Nových Butovicích v KC sv. Prokopa. Příspěvek účastníka činí 800,- Kč. Hlídaní dětí během kurzu po předchozí domluvě zajistíme. Zájemci, hlase se telefonicky na čísle 220 181 777 nebo pomocí formuláře na <http://cpr.apha.cz/>.


 **Problematika umělého oplodnění z pohledu lékaře:** Centrum pro rodinu pořádá ve středu 12. března od 18.00 hod. přednášku lékařů – manželů MUDr. Lucie a MUDr. Martina Šmehilových v prostorách Katolické teologické fakulty UK, Thákurova 3, Praha 6. Přednáška na toto velmi aktuální téma je určena především pro ty, kteří se ve své pastorační práci setkávají s tíživou situací neplodných párů, tedy pro kněze a pastorační asistenty. *Srdečně zveme také studenty teologie a dalších pomáhajících profesí a ty manžele, kterých se daná problematika bezprostředně týká.*


 **Večery u Havla:** Zveme vás na večerní chvály s katechezí a možností svátosti smíření. Druhé pondělí v měsíci v Praze na Starém Městě v kostele sv. Havla, (5 minut od stanice metra "A i B" Můstek). **Začátek je vždy v 19⁰⁰ hod., sejdem se 14.1., 11.2., 10.3., 14.4., 12.5. a 9.6. 2008.** Společně s Bohem a s vámi se budou setkávat reverendi z JUMPu a mnozí další z týmu i kapely. Na toto setkání na rozdíl od "meziskoku" můžeš s sebou vzít i přátele, kteří na JUMPu nikdy nebyli – zváni jsou všichni ti, kdo se chtějí takto setkávat, věk nerozhoduje. *Pozn. red. Je zde úžasná atmosféra - vyzkoušeli jsme, doporučujeme, věk fakt nerozhoduje. Nám bylo dohromady 111,33+78 ☺!*

 **Dny otevřených dveří - Svatojánská kolej** (Vyšší odborná škola pedagogická) pořádá pro zájemce o studium dny otevřených dveří 14. 2., 12. 3. a 15. 4. od 8.00 do 15.00 hodin. Škola se nachází cca 20km od Prahy v romantickém prostředí Českého krasu v historické budově bývalého benediktinského kláštera. Nabízíme vám studijní obor pedagogika-vychovatelství, VŠ charakter studia, přednáší se teologické i filosofické disciplíny, odborná praxe, výtvarná i hudební výchova. Podmínkou přijetí je ukončené SŠ vzdělání s maturitou a složení přijímacích zkoušek. Srdečně zveme k návštěvě. Kontakt: Svatý Jan pod Skalou č. 1, tel: 311672461, 311671308, e-mail: info@svatojanskakolej.cz, bližší informace: www.svatojanskakolej.cz.

 **Připomínka přenesení ostatků sv. Václava do Prahy:** V úterý 4. března se ve Staré Boleslavi koná mše sv. při příležitosti výročí přenesení ostatků sv. Václava ze St. Boleslavi do Prahy (r.932 nebo 938). Slavnostní bohoslužba se koná v 18 hodin na původním hrobě světce v kryptě sv. Kosmy a Damiána v bazilice sv. Václava. Bohoslužbě předchází společná modlitba nešpor v 17.45 hodin v kryptě. Zveme všechny poutníky, dobrodince a příznivce

Staré Boleslavi. Pořádá Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz

 **Svatopostní odpoledne u sv. Fabiána a Šebestiána, 9. března 2008, 14:00 hod.**, kostel sv. Fabiána a Šebestiána v Praze 6 - Liboci. Křížová cesta, postní zamyšlení, při kterém zazní v české premiéře žalm *Miserere mei, Deus* od slovinského skladatele Jana Křtitele (1620-1673), prohlídka kostela. Pořádá farnost Matky Boží před Týnem.

 **Velikonoční jarmark** Občanské sdružení Studánka zve na tradiční Velikonoční jarmark v neděli **16. března 2008 od 14.00** na zahradě Církevní mateřské školy Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4. Společně oslavíme Květnou neděli posvěcením kočiček, připomenutím si velikonočních zvyků, zasazením oseníčka, upletením pomlázek, výrobou řehtaček, pišt'alek a zdobením vajíček. Vstup volný. Autobusové spojení: Kačerov 189,182 stanice Cílkova, 215, 117 stanice Nové Dvory, Smíchovské Nádraží 198, 199 stanice Cílkova.

Půdička

Ráda bych uvedla na pravou míru informace týkající se půdy naší farní klubovny (půdičky).

Každý týden se zde schází maminky z farnosti se svými dětmi. Velmi často se stávalo, že než začal vlastní program musel se prostor půdy nejprve uklidit. Často se ani nevědělo po kom. Koberec už byl značně špinavý a pro děti, které si na něm hrály a lezly byl nevyhovující. A tak jsme se jako maminky dohodly, že by bylo hezké půdu trochu zútulnit, abychom se tam cítily dobře.

Prostory jsme společně uklidily, upravily a pořídily nový koberec. Zůstala jen obava, aby naše snaha nevyšla na zmar. Naši kněží byli rádi, že se půda uklidila, a po domluvě s nimi se začalo zamykat a zapisovat, kdo a kdy půdu navštěvuje. Naším zájmem nebylo tento prostor pro ostatní uzavřít, ale pouze ho pro Vás udržet hezký, čistý a útulný. Je to prostor celé naší farnosti a jestliže nějaké prostory společně užíváme, tak se o ně i společně staráme.

Moc Vám děkuji za maminky způdičky.

V. Frantová

Lektorská služba na Bílou sobotu

Na Bílou sobotu 22. 3. 2008 o velikonoční vigílii při Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně letos v Berouně v kostele sv. Jakuba po mnoha letech neproběhne křest dospělých katechumenů. Je to slavnost s udělováním této svátosti velmi úzce spojená, proto byli letos požádáni o lektorskou službu ti ze spolufarníků, kteří jako dospělí přijali v Berouně svátost křtu:

1. čtení : Richard Horký
2. čtení : Šárka Haklová
3. čtení : Pavel Tvrzník
4. čtení : Erika Horká

5. čtení : Lukáš Klimovič
 6. čtení : Libuše Metznerová
 7. čtení : Richard Mašek
- Epištola : Anežka Dömeová

Všichni oslovení reagovali vstřícně a hned, proto domlouvání bělosobotní lektorské služby s výše zmíněnou ideou proběhlo letos snadněji než je obvyklé. Deo gratias.

Jiří Bešćec



foto Leona Kopačková

Osobnosti našich farností **Spolu a rádi...**

Paní PharmDr. Janu Bešćecovou není třeba dlouze představovat. Farní společenství ji zná z jejích křesťanských aktivit a obdiv jí patří za to, kolik toho její drobná usměvavá osobnost stačí. V příjemném rozhovoru nám zodpověděla několik otázek.

Jaký je to pocit vidět své děti (vlastně dva dospívající muže a mladou dívku) přisluhovat u oltáře knězi?

Samozřejmě že mám radost! Už jsou velcí, je to jejich vlastní rozhodnutí, to je cenné. A můj pocit? Převažuje pocit vděčnosti. Víra je dar.

Slýcháme u některých rodin sdětmi, že nedělní mši nestíhají...

Ano, ne vždycky se podaří všechno dopředu nachystat... Jsem ale přesvědčená, že děti do kostela patří, a je na rodičích, aby v rodině zorganizovali čas tak, aby společná nedělní mše nechyběla.

Máte s mužem náročná zaměstnání, jak vše stiháte?

Snažím se nenosit starosti z práce domů, ale ne vždy se to daří; i nejrůznější školení probíhají většinou mimo pracovní dobu. Jistě bych chtěla stihnout víc, včetně pravidelných biblických hodin i čtvrtěních hovorů o víře. Hodila by se i výuka jazyků, nějaké cvičení... V každé rodině se musí zvažovat, čemu se kdo může věnovat. Záleží na prioritách a vzájemné dohodě. Manžel se vrací z práce poměrně pozdě, děti studují a mají spoustu dalších aktivit. Snažím se věnovat čas tomu, co je nejvíc potřeba.

Váš muž vede pěvecký sbor u svatého Jakuba. Nevyčerpává ho doma náročná příprava, zkoušky a vystoupení?

Vím, že k přípravě přistupuje hodně odpovědně, promýšlí různé možnosti, aby provedení bylo co nejlepší. Díky velmi podobnému vnímání hudby a výborné spolupráci s naším varhaníkem Lukášem Petřivalským se, myslím, daří doprovázet liturgii zpěvem a hudbou na velice dobré úrovni. Stojí to samozřejmě úsilí, nejnáročnější je vždycky období předvánoční.

Sbor už má za sebou deset roků činnosti! I když těžiště práce je služba při liturgii, v současné době jsou veřejností očekávaná i vystoupení koncertní (adventní, vánoční). Domnívám se, že celý cyklus koncertů duchovní hudby pořádaný v našem kostele si získal oblibu a Beroun by jej už postrádal.

Co vám osobně dává zpěv ve sboru?

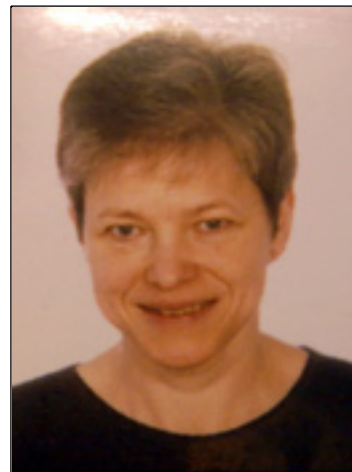
Zpívání mě baví a mám radost, když se něco pěkného podaří připravit. Je tu ještě jeden - pro mne velmi podstatný - aspekt: **spolu a rádi**. Zkoušky sboru vždycky byly místem setkávání lidí, kteří se chtějí podílet na společném smysluplném díle, usilují o dobrý výsledek i o vstřícné a přátelské vztahy mezi sebou. Těchto lidí si vážím a na setkání s nimi se těším.

Ve farním zpravodaji jste žádala farníky, aby se někdo přihlásil na místo kostelníka. Jaký byl ohlas?

Bohužel jsem nezaznamenala žádnou odezvu. Mám za to, že řešením naší nedobré situace by mohla být spolupráce několika lidí, kteří by se ve službě mohli střídat a vzájemně se podle potřeby zastupovat. Obavy z toho, že jednotlivec nebude moci - třeba ze zdravotních důvodů - dostát svému závazku, by pak v rozhodování nemusely být omezující. Věřím, že služba „pro kostel“ přináší nejen prospěch farnosti, ale i uspokojení a požehnání každému, kdo ji vykonává.

Staráte se o květinovou výzdobu oltáře...

Myslím, že i způsob, jakým je kostel upraven a vyzdoben, přispívá k celkové atmosféře bohoslužeb. To jsem si znovu uvědomila při vstupu do vánočně vkusně opečovaného



J. Bešćecová

loděnického kostelíka. O květiny se u nás stará víc lidí! Nejde jen o aranžování, ale i o celosezónní péči o kytičky v kostele, na farní zahradě či na zahrádce vlastní. Práce je pořád dost, každý, kdo by chtěl přispět k vylepšení vzhledu kostela, je vítán!

Jak se díváte na setkávání věřících na farní zahradě?

Takové akce mi připadají velmi šťastné, umožňují strávit spolu více času. Na zahradě je dost prostoru pro navázání bližších kontaktů mezi farníky, pro rozhovory i zábavu dospělých i dětí. Děkuji všem, kteří k realizaci těchto setkání ochotně přispívají.

Můžete něco říci k berounskému farnímu zpravodaji?

Náš zpravodaj není vůbec jen naší místní záležitostí. Je překvapivé, odkud občas přicházejí reakce na jeho příspěvky! Je obrazem života naší farnosti s jejími úspěchy i potřebami, pomáhá udržovat kontakt s farností i těm, kteří se nemohou aktivně zapojovat. Dovedu si představit, kolik práce je za každým výtiskem, a všem jeho obětavým tvůrcům přeji hodně sil pro tuto odpovědnou práci.

A na závěr: jaké máte zájmy, koníčky, co Vás těší?

Mám ráda hudbu. Ráda ji poslouchám, ráda zpívám. K tomu poslouchání si občas vezmu paličkování, zvláště když chci pro někoho vyrobit osobní dárek. Jsem ale samouk, takže mi to nejde moc rychle. Líbí se mi trávit čas s lidmi, se kterými máme podobné životní názory, kterým důvěřuji, a společný rozhovor je - doufám, že pro obě strany - přínosný.

Za rozhovor poděkoval J. Vacík



Manželské společenství

Postní doba už se dávno přechýlila do své druhé poloviny a má postní předsevzetí ani nestačila “vzít za své”! Tak jako jsem dávno zrušila novoroční sebezápory jako pověru a tradici beze smyslu, pomalu musím upustit i od každoročních slibů “budu méně... (jíst, mlsat, sledovat TV, křičet na děti, hádat se z manželem☺), neboť jakkoli během roku například uzeniny téměř nekupuji, najednou se na mne ze všech stran lákavě hrnou. Televizi jsem sice vytěsnila, zato jsem začala chodit do knihovny a ve volných chvílích můj duch tak stejně “vane” úplně jinam, než bych si v postu představovala.

Jediným, zato pevným světlým bodem, byl tak v tomto směru pro naši rodinu prázdninový týden strávený v **Deštném v Orlických horách na Vesmíru**. Na televizi, přejídání ani čtení při sladkostech zde prostě není čas a prostor. Vždyť jsme na horách! Uprostřed mladých - neboť to je diecézní centrum mládeže a přitom obklopeni rodinami, které sem jezdí za sněhem či do místa, kam jezdili na setkání mládeže jako teenageři... Pro nás a podobně početné rodiny je navíc centrum Vesmír místem, kde rodina se třemi, čtyřmi dětmi není zvláštností, ale normalitou. (I správci mají čtyři děti - samé holčičky, což je nám se čtyřmi kluky sympatické☺.) Oproti dvanáctičlenné rodině M... jsme zde byli “z těch menších”. Bylo krásně - i když kolem žádný sníh, díky nočnímu mrazu sjezdovky zasněžené, upravené a nad hlavou přitom zářící slunce... Slovem: Velmi doporučujeme. Ceny jsou zde příznivé (za pobyt šestičlenné rodiny od pondělka do pátku dáte tolik, co v Krkonoších za jeden den... ovšem chcete-li, můžete dát víc☺) a přitom je o vás postaráno plnou penzí nejen co se týče jídla. I duše dostane *all inclusive* vše, co si jen může přát. Od probuzení užasně písničky v podání mladých hlasů - zdejších teamáků, po snídani slovo na den, pro děti zvláště ranní slovíčko s úkolem, jak dnes dělat radost nejen rodičům... Podmanivá večerní mše s P. Tomášem Hoffmanem při svíčkách v torzu kostela sv. Matouše... Večer pro mladší děti loutkový “večerníček”, pro teenagery jiný - často i noční - dobrodružný program. A přitom celý den

Vesmírný půst

parádního lyžování - jedna sjezdovka hned pod zmíněným kostelem... Pod sjezdovkou na Martě skvělá pekárna, kde jsme kupovali svačinku na lyže a chléb na cestu domů... Až doma jsme na chlebu objevili pekařem vytvarované srdíčko v kůrce. Brali jsme to jako poslední pozdrav "vesmírných patronů"... Ač šlo spíš o radost pekařů o svatovalentýnské noci, přesto bylo pro nás povzbudivým znamením! **"Děk za "Vesmír", planetu zemi, děk za chvíle, kdy dobře je mi..."**

PS: Není vlastně taková rodinná hádka ve chvíli, kdy jste se pevně rozhodli se "aspoň ten půst" prožít v naprosté shodě, skutečným "postním utrpením a újmou". V první řadě utrpí (potřebnou) újmu náš rozum zvyklý plánovat a spoléhat se jen na vlastní sílu, v řadě druhé je první prázdninové dopoledne plné nedorozumění skutečnou pouští vztahů! Následné vysvětlování a udobřování (a pohoda) je ale nakonec tím nejkrásnějším a nejplodnějším výsledkem celého postního snažení... Musí to tak být ☺, protože v tom případě "naš" půst našel svůj smysl! (Jo, a příště vás zveme na Vesmír s sebou, taková zimní farní "dovča", ne?)

I. Vašků

Svědectví: Tajemství klášterní kuchyně

Sobota 3. února byla ve znamení děků zasvěcených osob. Bylo to již 12. setkání od vyhlášení svátku Uvedení Páně do chrámu jako *Světového dne zasvěcených osob*. Každá diecéze měla vlastní setkání se svým biskupem. Jelikož patřím do diecéze pražské, účastnila jsem se slavnostní mše svaté v kostele sv. Jiljí na Starém Městě Pražském, za účasti pana kardinála Miloslava Vlka.

Slavnost začala v ambitech dominikánského kláštera, který ke kostelu sv. Jiljí přiléhá. Samotné mši svaté, jak už to známe, předchází svěcení svící (hromnic) a průvod. To vše má v tento den pro zasvěcené osoby silnou symboliku: znamení svíce a jejího světla, vůně kadidla a jeho stoupání k nebi, zpěvy a jejich ozvěna široko daleko, průvod z ambitů směrem do kostela *První zprava? foto www.apha.cz* k oltáři... člověk se rozpomíná na první Pánovo zavolání, na jiskru, s jakou byl schopen díky milosti odpovédět, na cestu, po níž kráčí... Průvod tvořilo velké množství různých kněží, řeholníků a řeholnic, zasvěcených panen, zasvěcených laiků či jaké všechny formy zasvěcení církev nabízí ☺. Při mši svaté si pak každý našel svůj koutek, aby Pána chválil, děkoval mu i prosil za své *osobní povolání*. Na konci bohoslužby pan kardinál děkoval všem zasvěceným osobám za jejich modlitby a práci a vyprošoval jim požehnání na další cestu.



Aby slavnost byla úplná a dotažená, následovalo agapé, při němž jsme se mohli nejen občerstvit, ale i popovídat si, vzájemně se povzbudit, zasmát se ☺. Nevěřili byste, jakým zdrojem radosti a vzájemného povzbuzení může občerstvení být. Například taková brokolice polévka! Než se k ní dostanete, zvyšuje se potřeba vašeho žaludku i vašich chuťových buněk, a to až do té chvíle, kdy zjistíte, že stojíte ve frontě na maso - to vás přejde chuť na všechno! Když jste se okolostojících dostatečně vyptali na místo, kde se polévka nachází, potřebujete se nějak prodrat množstvím zasvěcených. Nedaří-li se vám přes všechna povzbuzení od druhých prodrat, nezbyvá, než obcházet. S prázdným žaludkem a touhou v srdci po vysněné polévce se vám zdají kolečka okolo refektáře nekonečná. Avšak podaří-li se vám ujít těch pár kilometrů do doby, kdy nějaká polévka ještě zbude, odměna je převeliká: teplá, hustá, krémová polévka se spoustou brokolice a navíc s houskou!

Slavnost sobotního dne nebyla ještě zdaleka u konce, neboť naši řeholní rodinu čekal milý obřad, oblačka naší nové sestry. Při oblačce se přijímá řeholní oděv a nové jméno. Oděv jako viditelné znamení zasvěcení a příslušnost k řeholní rodině a jméno jako program nového života.

Během celého obřadu, který je dojemný nejen svým průběhem, ale i zpěvy, tečou slzičky. Tečou



foto www.apha.cz

skoro při každé obláčce, ale pláč většinou ustává ve chvíli, kdy se nová sestra, novicka, vrací do kaple oblečená do hábitu. Tato chvíle bývá poněkud dramatická, neboť oči všech bedlivě pozorují každý krok, každý pohyb novicky, každý záhyb jejího oděvu a novicka statečně odolává tomuto náporu! Největší napětí z celé obláčky však vzbuzuje očekávání nového jména. To se neví nikdy předem. Kolují pouze různé domněnky, tipy, odhady... V okamžiku, kdy zazní nové jméno, nastává rozruch. Někteří dobře neslyšeli,

potřebují jméno několikrát zopakovat, jiným nové jméno vyrazilo dech, protože jejich tipy byly velmi nepřesné, jiní jsou dojati a opět pláčí... V tomto rozruchu se zapomněla zvolat odpověď, která následuje: „Bohu díky“, a tak se celá kaple začne spontánně smát... Ať je i pro každého z vás „*Radost z Hospodina vaší silou*“.

SM. Michaela Lokvencová, OP (Brčko)

Svědectví: **Velkopáteční vzpomínka**

O Velikonocích si připomínáme Kristovy poslední chvíle s apoštoly v jeruzalémském večeřadle, smrt na kříži a zmrtvýchvstání. Tyto mimořádné dny mě často vedou ke vzpomínce z roku 1990-93, o kterou bych se s vámi nyní ráda podělila. Po tři léta jsem měla za úkol vyzvednout pro domovskou farnost na Velký pátek v Arcibiskupském paláci posvěcené oleje. Velmi jsem si toho považovala a zvláště napoprvé jsem byla velmi nervózní. S bušícím srdcem jsem zazvonila u dveří oné památné a významné budovy na Hradčanském náměstí. Z vrátnice mi vyšel vstříc pan Bláha, postarší šedovlasý pán v rozevlátém kancelářském plášti. Způsob, jakým mě přivítal, mi vyrazil dech. Srdečně mi stiskl ruku a několika vřelými slovy okamžitě zaplašil moje rozpaky. Poté mě zavedl do vedlejší místnosti, a protože se musel vrátit zase do vrátnice, nechal ostatní na mně. Přede mnou na stole stály veliké ozdobné cínové džbány, na tácu menší skleněné a balík s vatou. Naplnila jsem si donesené nádobky a vatou otřela lehce potřísněné prsty. Pamatuji si na zvláštní příjemnou vůni, která se rozprostírala kolem a kterou mi pak voněly ruce. Mezitím si pro oleje přicházeli i další. Jen jsme se pozdravili, jako by nikdo tu velikopáteční atmosféru nechtěl pokazit zbytečným slovem. Když jsem splnila svůj úkol a šla se s panem Bláhou rozloučit, vzal mě okolo ramen a řekl: "Pojď, Arcibiskupství pražské i se svou vrátnicí



foto archiv pomodlíme se spolu." Poté mi do tašky přidal několik tenkých brožurek a obrázků. Měl stále napilno, a tak jsem spěchala k východu. Přeběhla jsem přes Hradčanské náměstí a zamířila k domovu. Stejně to bylo i v následujících dvou letech. Vrátnici sice přestěhovali, ale našla jsem v ní stále vstřícného a usměvavého pana Bláhu, kterému později vypomáhala i jeho dcera Maruška. Děkuji Bohu, že jsem to mohla prožít, a modlím se, aby propojení velikého Arcibiskupského paláce s našimi malými vesnickými farnostmi bylo tak příjemné jako moje vzpomínka. *-atm-*

Co se dělo: **Duchovní obnova na Tetíně**

V kostele svaté Kateřiny na Tetíně se rozhostilo hluboké ticho, jen některá stará lavice občas zapraská. Klečíme před eucharistickým Kristem, někdo s tichou modlitbou, někdo beze slov s nejpodstatnějším a nejvlastnějším vyznáním: „Tady jsem, Pane, odevzdávám se ti, všechny své starosti vkládám do tvých rukou a dávám ti sebe sama...“ Touto tichou adorací začala na Tetíně v sobotu 23. února v půl druhé postní duchovní obnova.

Zcela zaplněný prostor největší místnosti na faře, dvacet šest účastníků (ženy jsou v převaze), dvacátý sedmý **P. Josef Pecinovský**, jenž duchovní obnovu vede. První promluva je věnována **významu postní doby** jako přípravy na Velikonoce. Půst dnes nechápeme jako nějaký striktní soubor zákazů ani jenom jako konkrétní osobní újmu či sebezápor, ale máme si především uvědomit, zda jsme opravdu vnitřně svobodní od věcí; je to duchovní nabídka, je to odmítnutí konzumního způsobu života. „Všechno, co v životě mám, je dar...“ Postní doba taky dává člověku možnost poznání sama sebe, svých možností. Dává mu možnost víc se otevřít Bohu, najít skutečnou pokoru, schopnost lépe vnímat potřeby druhých... Znamená vnitřní obrácení, odpověď na Boží nabídku... Je to rozhovor s Bohem, jímž jsme stále milováni, přestože ho svými hříchy zrazujeme. Můžeme se pokusit odmítnout nabídky ducha zla, stejně jako je odmítal Kristus na poušti... Můžeme prosit o to, abychom unesli svůj kříž... Protože největší kříž jsme my sami, naše špatné vlastnosti, naše hříchy a pády...

Přestávka, ztišení, chvíle rozjímání. Procházím se známými místy; Tetín je posvěcený dávnými dějinami. Slunce září, jako by už bylo jaro, ale vítr je zatím studený. Beroun v dálce jako na dlani, z hradiště se zase otvírá pohled do údolí Berounky a do krasu. Jaký krásný kout země nám tu Pán Bůh stvořil... Vyhýbáme se podvědomě jeden druhému, přemýšlíme nad slovy, která právě dozněla. A pak zpátky na faru, do tepla a k lidem. Jazyky se ve vlídném a pohostinném prostředí fary trochu rozvázaly u kávy a koláčů (to je třeba sebekriticky přiznat), a tak to doporučené ticho zaniklo...

Od čtyř hodin následuje další promluva, tentokrát o **svátosti smíření**, jež bývá ne úplně správně někdy zužována pouze na zpověď. Připomínáme si, jak křesťané v prvních staletích prožívali svátost smíření, pokání a odpuštění jinak, jak se hříchy vyznávaly veřejně, jak dlouhé pokání následovalo... Lidé byli třeba i na dlouhá léta vyloučení ze slavení liturgie, byli „vyhnáni“. Bůh vstoupil do našeho života křtem. A jsme to my, kdo zrazuje tento vztah, ne Pán. Ježíš nejdříve odpustil chromému hříchy, a teprve potom ho uzdravil, aby bylo zřejmé, že má moc hříchy skutečně odpustit. Hřích znamená vyhnání z ráje, duchovní smrt. Odpuštěním hříchů jako bychom se znovu narodili...

P. Pecinovský se také pozastavil nad tím, že mnozí lidé sice stále přistupují ke svátosti přijímání, ale nikdy nechodí ke svátosti smíření. Bůh uzdravuje naši duši, ale člověk také musí vnímat svoje viny... Kdo léta nechodí ke svátosti smíření, zpravidla tvrdí, že ani žádné hříchy nemá; asi si je neuvědomuje. Je dobré, když má křesťan stálého zpovědníka, protože ho někdo může duchovně doprovázet.

Po další hodině věnované tichému přemýšlení, rozjímání a případně svátosti smíření byla duchovní obnova završena večerní mší svatou opět v kostele sv. Kateřiny. Podobenství o návratu ztraceného syna jsme v evangeliu slyšeli už asi mnohokrát, ale teprve z promluvy otce Josefa jsme si možná uvědomili, že ztracený syn není ten, který odešel do světa a prohýřil jmění, ale ten druhý, který se neumí radovat z návratu bratra, neumí ho přijmout, a svému otci slouží jako otrok... Vlastně ho ani vůbec nezná...

Nezbývá než poděkovat. P. Pecinovskému, jenž se nám celé odpoledne věnoval, a sestřím cyrilometodějkám z tetínské fary, jež nám pro toto setkání poskytly vlídné zázemí a svou milou vstřícnost a pohostinnost. A především našemu Pánu, že nás sem přivedl, že nám dal dar naslouchat, že nám jako ztraceným dětem stále nabízí svoji lásku, že nás přijme do své náruče a ponese nás v ní dál...

L. Fričová

Píšíte nám: **Tři králové**

Ano, oslava Božího narození i Nového roku se překulila a svátek Tří králů se začal nezadržitelně přibližovat. A s ním i tradice Pražské arcidiecézní charity organizovat celoplošně mohutnou, propracovanou tříkrálovou sbírku. Charita opatřila kasičky, natiskla kalendáříky, zabalila cukr do obalů se svým logem, a vše rozdistribuovala na jednotlivé fary. Dokonce prý Radovan Lukavský měl v televizi o sbírce pěknou promluvu. Pak již bylo jenom na kněžích, kolik svých farníků povzbudí, aby si zaplombované kasičky rozebrali a vydali se do ulic – “žebrot”.



U nás to probíhalo tak, že mi manželka o této eventualitě řekla. Já, vždy máje ke sbírce sympatii, ale nic více, jsem odpověděl, že je to výzva. To bylo ještě v starém roce. Mezitím ubíhal čas, přehoupla se přes nás silvestrovská oslava kdesi v klášteře na Moravě a já jsem doufal, že úmysl manželčin z její hlavy postupně vyšumí. Avšak nikoli. Hodně jsme o tématu diskutovali, abych to řekl slušně. Pak



“Tři” králové - Fabiáni *foto archív autora*

vyfasovala na faře i kasičku proti podpisu. Prý je dobré “žebrot” v trojici, kde alespoň jednomu je nad osmnáct let. My se ženou již tolik máme. Dokonce jednotlivě, takže ani nemusíme sečítat oba naše věky dohromady. Ale ty děti jaksi scházely. Či vlastně by i byly, ale převyšují již naše hlavy. A taková sbírka je hodně “o tom”, jak opticky působíte. Tajně jsem doufal, že tento nedostatek manželku zlomí a že nebudeme musít kráčet ulicemi Prahy 5 jenom my dva. Manželka je totiž, jak jsem již nastínil, houževnatá. Pozvala nejstaršího syna s jeho rodinou. To jest, on s houslemi, snacha a rok a půl stará Anežka. Žena ještě „zma... zlákala” prostředního syna s jeho “frajerkou” z Moravy, která zrovna u nás pobývala na návštěvě. Dvě komže vyfasovala v zákristii. Královské korunky vyrobila z krabic od dezertního vína z Francie – dodal ho zeť k vánoční tabuli☺. Manželka vzala zobcovou flétnu, Josef “citeru” a vydali jsme se. Do průchodu mezi metrem a shopping mallem na Zličíně. Cítím se tam doma. Vždyť toto místo, spolu se všemi obchody, a také další čtyři stanice metra, spadají duchovně do farnosti sv. Jakuba staršího v Praze Stodůlkách. (*Autor s manželkou působí v “mnoha” farnostech, Pavla je varhanicí v Loděnici a Liboci, Marián mimo jiné učí ve Svatojánské koleji-pozn. red. pro neznalé☺*) Dopřestrojíme se na místě. Muzikanti vytáhnou své nástroje. Jen trochu zápasí, neboť noty na kytaru jsou v jedné tónině a ty na flétnu v jiné. A to prý vadí – říkají muzikanti☺. Tak to vyřeší tím způsobem, že se nástroje střídají. Ostatní, tj. já s frajerkou našeho prostředního zpíváme. Snacha s malou má na starosti kasičku. Anežka má krásnou královskou čelenku zastrčenou za obrubou čepice – prý Baltazar. Nejstarší syn nakonec hru na housle musí vzdát, neboť je nachlazen. Tak nás podporuje z povzdálí teplé zličínské Metropole. Jak? No přeci satelitně. To jest modlitbou. Jinak podporovat na vzdálenost sto metrů ani nejde. Podchodem procházejí “chuchvalce” lidí. Sem tam se někdo zastaví. Někteří říkají, že vidět takové malé dítě a nedat, že to vlastně ani nejde. Když se však hrne podchodem osamocený chodec, ten nemá šanci a „musí“ dát. Vždyť hrajeme a zpíváme jenom pro něj. Kasička se plní. Nevadili ani ti, co nepřispěli. My jsme tam nebyli, par

excellence, vybrat co nejvíce peněz. Byť příběhy, nutné pro úspěch sbírky, byly pravdivé a určitě i Bohu libé: Domov pro osamělé matky, domov pro seniory... Myslím si, že jsme sbírkou chtěli/měli zviditelnit Církev a to, v co věří. A oživit trochu i starobylost tradici. Dodat vánoční době pravějšího ducha. A i trochu folklóru. Dnes, kdy nám obchody přivážejí z ciziny jakéhosi Santa Klause. (Bolševický Děda Mráz je proti němu zlatý.) V době, kdy vám v hospodě přinesou pivo ve čtyřdecové sklenici. Na "šťopce"! Myslím, že tak sbírku chápali i dárci. Dávali z vděčnosti, že jim (my tři králové) přinášíme a vinšujeme „štěstí, zdraví, pokoj vám“. Jako za starých, tehdy ještě křesťanských a českých časů. Ze sbírky se vracím domů nadšený. Taky vyzpíváný. A tak si říkám, že dá-li Pán, tak za rok zase. To už snad bez delší domácí diskuse. Taky zvu ostatní. Přijďte a uvidíte. Budete obdarováni. A charita přitom také.

Nakonec jedna historka, k čemu také zkušenost z tříkrálové sbírky může posloužit. Stala se přednímu plicnímu chirurgovi z motolské nemocnice. Oslovil ho kdosi na ulici a chtěl na něm peníze. Pohádka, co vypravoval, se chirurgovi nějak nezdála moc věrohodná a snažil se žebrajícímu vysvětlit své pochyby. Ale on nedal a stále pokračoval. Tu mu najednou doktor tyknul a řekl: „Hele, nehraj to tu na mě! Já taky chodím žebrot.“ Měl totiž za sebou zkušenost z tříkrálové sbírky☺. Nato hned prý žadatel o almužnu roztál a úplně otočil.



Nejmłodší... archív autora

Marián Fabian

Píšete nám: Ještě na chvíli za P. Vítězslavem Kozou

Po přečtení krásného a poutavého vyprávění o životě P. Kozy v únorovém Katolickém zpravodaji nemohu jinak než zavzpomínat i já na těch několik "okamžků" ve svém životě, kdy mi bylo z vůle Boží dopřáno, že jsem měla možnost se s ním osobně setkat.

Nezapomenutelné jsou pro mě křížové cesty, které v kostele sv. Jakuba st. v Berouně téměř pokaždé vedl a já jsem se jich pravidelně zúčastnila. U každého zastavení přidal ještě několik slov ze své duchovní meditace, ze kterých bylo cítit jeho vlastní utrpení.

Jednoho dne právě po křížové cestě, kdy jsme se s manželem Františkem na léto chystali do Francie k moři za naší provdanou dcerou a rozhodovali jsme se cestovat přes Itálii, oslovila jsem P. Kozu: "Jedeme v létě do Říma a Vatikánu". "Tak tam ode mě pozdravujte Jaroslava Škarvadu", reagoval radostně. "To je ten, co k nám hovoří z vatikánského rozhlasu?" Ten jsem pravidelně poslouchala. "Ano, to je on".

To se psal rok 1984, a tak se stalo, že jsme se ocitli na nádraží v Římě, kde jsem se ihned informovala, jak se dostaneme na Velehrad, do turistické ubytovny, kterou založil kardinál J. Beran pro české katolické turisty. Zde jsme v recepci měli zamluvený nocleh. Zeť byl tehdy jako lékař kardiolog služebně po dobu šesti let v Kuvajtu, mohli jsme tak jednou za rok cestovat svobodně po světě. Cestu na Velehrad bylo možno absolvovat jedině pěšky. Bylo to v ulici Formacci čp. 94 a my se dvěma těžkými kufry jsme naší túru zahájili u č. 1. Šťastně jsme ve večerních hodinách došli do recepce, kde měl službu český P. Friderich. Když jsme se představili, zjistil, že jsme měli nocovat již den před tím, že je vše obsazeno. První zádrhel. Ptali jsme se také na P. Hrubého, kterému jsme měli osobně vyřídít pozdrav od P. děkana Josefa Doležala ze Železné, který dojížděl sloužit mše k nám do Nižbora. "To je nepříjemné, podívejte se, tam v tom autě právě odjel." Zádrhel druhý. Na věci nic neměnilo, i když nám od rodiny

předal velkou obálku s mnoha tisíci italských lir s přáním hezkého pobytu, potřebovali jsme se ubytovat. Rozhodnutí padlo po krátkém telefonátu. Během deseti minut přijel taxík, který nás měl dovést do *Nepomucena*. Hned jsem se zeptala P. Fridricha, kolik budeme platit. “Co mu dáte, podle vašich možností”, řekl. Byla jsem ráda, k velké spokojenosti taxikáře, že mohu ubrat něco z toho “štosu” těch lir. Pro orientaci, tehdy stále jedna jízda autobusem bez přestupu 400 lir.

V pozdních večerních hodinách nás ve vrátnici *Nepomucena* přivítal bohoslovec Jaroslav Holeček, který byl o našem příchodu vyzooměn. V přízemí ukázal, kde je kaple, kde je od 7,30 hod. sloužena mše sv. Vedle byla jídelna, snídaně podávána v 8 hod. Ve druhém patře nás uvedl na dvoulůžkový pokoj se sociálním zařízením, který se stal po dobu pěti dnů naším. Hned jsem se zeptala na telefonické spojení s P. Škarvadou a jak ho mám oslovovat. Svěřila jsem se, za jakým účelem s ním potřebuji mluvit. “*Je to otec biskup Škarvada.*” Hned ráno ve vrátnici mi vytočili jeho číslo. “*Škarvada*”, ozvalo se. “*Chvála Kristu otče biskupe, promině, že obtěžuji, my jsme katoličtí turisté z Berouna a máme Vám vyřídít pozdrav od otce Vítězslava Kozy*”. Pět vteřin naprosté ticho, slyšela jsem jen dech a náhle řekl: “*Slávek žije?*” “*Ano žije*”. “*To mi ale nemůžete říkat jen po telefonu, navštivte mě, jaké máte časové možnosti?*” “*Budeme na středěční audienci svatého otce na náměstí sv. Petra.*” “*Ta končí ve 13 hod. Očekávám vás*”. Poděkovala jsem a nemohla se dočkat středy. Náměstí se zaplnilo a já jsem ještě musela na Velehrad pro vstupenku pro místa k sezení. (Vstupenky na Velehradě pro nás byly zdarma.) Patnáct minut běhu tam a patnáct zpět. Mezitím tam mého Františka pustili bez vstupenky, takže po návratu, kdy jsem ještě musela obejít podle čísla vstupenky celé Svatopetrské náměstí, jsem ho nenašla.



foto archiv

Ve 13 hodin jsem se ocitla v recepci, předložila pas a francouzsky oznámila, že jdu za otcem Škarvadou, kam jsem pozvána. Díval se do pasu, potom zas nedůvěřivě na mě. Každý občan Československa tam pro ty lidi byl považován za komunistu. To mě vždy mrzelo, protože celá rodina tím, že jsme se k nim nedali, trpěla, zvláště František, který pro své přesvědčení jako státní strážmistr četnictva šel raději pracovat do hornictví.

Bylo marné vysvětlování, recepční byl Ital a stále mi nerozuměl. Když jsem stále opakovala “*Škarvada, Škarvada*”, tak poslal pro *lokaje*, aby mě k němu doprovodil. *Lokaj* byl v nádherné uniformě samé zlaté knoflíky a čamary, bílá čepice, bílé rukavice. Nastoupili jsme do výtahu - no nádhera, celý vyložený červeným sukmem, na stěnách zrcadla, sedátko, v rohu palma - připadal jsem si jako anglická královna

Nepamatuji si přesně, ale pokud mě paměť neklame, vystoupili jsme ve 3. patře. Kancelář otce biskupa byla vedle rezidence sv. otce. *Lokaj* oznámil, že jsem seňora Malá z Čech, a tak jsem se ocitla před tím, komu jsem nesla pozdrav od Slávka.

Vyprávěl mi různé veselé příhody ze studií se Slávkem i jak si navzájem stříhávali vlasy a hlavně, že mu říkal, “*Slávku nevracej se do Československa, tam tě nečeká nic dobrého*”, ale on, že má v Berouně rodiče a sestru a že ho to domů táhne.

Když jsme si tak pěkně vyprávěli, otevřely se dveře a *lokaj* vedl mého Františka. “*Jak to proběhlo v recepci?*” “*No mluvil jsem jen česky a stále opakoval Škarvada, Škarvada, Škarvada, on mě měl dost a ukázal, abych šel.*” Potom nás otec odvedl na ohromnou terasu, byli jsem ve výši na úrovni kopule baziliky, odkud byl nádherný pohled na Řím a okolí, téměř jako z letadla.

Mám z toho okamžiku nádherné fotografie. Byla tam též skupinka Japonců. Když jsme se ale vraceli velkými zasklenými dveřmi, byly zamčené. To ti Japonci si neuvědomili, že jsme tam ještě my tři. Bouchali jsme a naštěstí nás uslyšeli, a tak vše dobře dopadlo.

Vracím se ale do Nepomucena.

V kuchyni vařily řádové sestřičky ze Slovenska. Jim i dvěma bohoslovcům jsme darovali český bochník chleba, který jsme původně vezli do Francie dětem. Měly ho rády. Ten bochník všichni v kuchyni políbili, což mě dojalo.

Hned při první snídani, kam s námi zasedl i Jaroslav Holeček, jsme se blíže představili, že bydlíme v Nižboru. Jeho tvář se rozzářila. “Tam jsem v roce 1975 se skupinou archeologů dělal průzkum na keltském hradišti.” On byl Pražák, tehdy vedoucí té skupiny. No, *nesetkávají se hory s horami, ale lidé s lidmi*. Po pěti dnech nás vezli ti bohoslovci v čele s Holečkem jejich starým autem bez poznávací značky na římské nádraží, odkud jsme pokračovali do francouzské Nice. Dala jsem jim všechny liry, co nám zbyly. Zasloužili si je.

Po návratu do Berouna jsem P. Slávkovi vyprávěla všechny ty zážitky. On velice pookřál při vzpomínce na Vatikán. Když nás jednou navštívil s Milošem Palkoskou v Nižboru, vzpomínalo se dál. Také jsme byli u něho na návštěvě v jeho bytě v Lidické ulici.

Čas běžel a on začal stonat. Byl hospitalizován v berounské nemocnici. Jednou jsem se vracela autem z Příbrami. Byla to neděle a já jsem ještě chtěla stihnout do 15 hodin návštěvu v nemocnici. Závory, čekala jsem 20 minut, než projel vlak, ale přece mě k P. Kozovi pustili. Nikdy nezapomenu na jeho radost, jeho krásné modré oči. Celý jeho obličej byl růžový, snad měl i zvýšenou teplotu po amputaci nohy. Byl doslova andělsky krásný. Později, když byl již v péči sestry Libušky, jsem ho navštívila v jejich bytě. Daroval mi knihu Jaroslava Seiferta “Jak se stát básníkem” a napsal mi tam své věnování. Z jeho pohřbu mám několik fotografií z kostela sv. Jakuba, které jsem pořídila z kůru.

Když se po roce 1990 vrátil otec biskup Škarvada do Čech, při jedné návštěvě Berounska celebroid mši svatou. Po mši jsem řekla manželovi: “*Měli bychom ho jít pozdravit do sakristie. Když jsme za ním jeli až do Vatikánu a teď to máme několik kroků.*” Tak se stalo. Díval se na nás chvíli, nevěděl kam s námi, a já mu pohotově připomněla, že jsme ti, co jsme byli zamčeni s ním na terase ve Vatikánu. Hněd věděl, o koho jde, a vesele jsme se rozešli. Při další návštěvě v Berouně při svěcení zvonů u sv. Jakuba jsem mu dala fotografie z Vatikánu, které jsem s ním pořídila. Poslal mi poděkování: “*Děkuji za hezké fotografie. Rád vzpomínám*”.

Milí čtenáři, končím také vzpomínkou na otce biskupa Jaroslava Škarvadu, jehož rozhovor jsem si přečetla v posledním Katolickém týdeníku v příloze DOMA. Děkuji vám za čas, který jste věnovali přečtení mého vzpomínání na tyto dva výjimečné muže. Věřte, že si oba zaslouží, aby se na ně vzpomínalo s láskou.

Libuše Malá, varhanice, Nižbor

W našem nejstarším písemuicruí *Slovo do světa stvoření*

Vydejme se proti proudu času tam, kde pořád ještě víc tušíme než víme. Pojd' me proti proudu času a proti proudu řeky do hlubokých lesů, na místo naprosto odlehlé a pusté. Tam na poledni šumí a hučí vody Vltavy, strmé stráně kolem se vypínají vzhůru a mlhou se prodírá slunce... Kníže Boleslav II. to tu musel znát, a zřejmě proto tady, na místě vzdáleném od lidských obydlí, nad soutokem dvou řek, Vltavy a Sázavy, kázal založit na velkém ostrově uprostřed Vltavy třetí klášter vzemi.



rekonstrukce ostrovského kláštera **archív**

První byl ženský klášter benediktinek při kostele sv. Jiří na Pražském hradě (r. 973), po dvou desetiletích vznikl druhý, tentokrát mužský klášter benediktinů v Břevnově (r. 993). Třetí je **klášter sv. Jana Křtitele** zvaný **Ostrovský** či krátce **Ostrov**. Zřejmě byl založen začátkem r. 999, ale kníže brzy nato zemřel, takže až Boleslav III. přivedl do těchto neobydlených míst v roce 1000 skupinu benediktinů z bavorského kláštera v **Niederaltaichu**. Za představeného byl vybrán mnich **Lambert** (psaný také jako Lantbert), který se tu stal opatem. Soupisy jmen řeholníků z 13. století svědčí o tom, že v té době už tu byla asi polovina Čechů; na sklonku 14. století už byla většina zdejších členů řádu českého původu. Klášter se snažil svou polohou uprostřed lesů dostat ideálům sv. Benedikta – odlehlá místa vedla k nerušenému soustředění, rozjímání a vybízela k modlitbě a oslavě Boží. Původní klášter byl dřevěný, ale r. 1137 vyhořel. Pak začala výstavba kamenných budov v románském slohu, r. 1278 byl ale klášter vypleněn Branibory. Ostrov byl pak postupně obnovován, ale nakonec byl za husitských válek vydrancován. Poslední mniši pak odešli v 16. století k nám do **Svatého Jana pod Skalou** a založili zde nový klášter.

Důležitou součástí opatství bylo skriptorium, o němž sice není doložena žádná přímá zpráva, zato ale o něm svědčí několik děl, která se dochovala z jeho produkce, např. latinský rukopis **Řehořových dialogů (Gregorii Quattuor libri dialogorum)** z přelomu 11. a 12. stol. s českými a staroslověnskými glosami. Tyto poznámky sem prý mohl vepsat některý mnich ze Sázavského kláštera, který tu v r. 1097 po vyhnání slovanských mnichů ze Sázavy našel útočiště.

Nejdůležitějším dílem je iluminovaný rukopis, známý svou malířskou výzdobou, který je nazýván **Ostrovský žaltář** či **kodeks**, latinsky **Codex Ostroviensis**, jenž byl prý dokončen r. 1174. Neví se, zda je to úplně přesný údaj, ale žaltář byl určitě napsán před r. 1204, protože tohoto roku byl kanonizován sv. Prokop a jeho jméno sem bylo do kalendária připsáno až dodatečně. Žaltář byl asi vytvořen pro potřeby kláštera, tady byl od počátku užíván a glosován a jsou v něm také příписy o úmrtí ostrovských opatů, českých knížat a kněží a pražských biskupů.

Ze zdejšího kláštera pochází také **Ostrovská píseň**, jež byla složena k svátku Těla a Krve Páně ve druhé polovině 13. století a byla tou dobou i zapsána – prý někdy v letech šedesátých až devadesátých, protože svátek se slaví od r. 1264. Nad ní je latinský text písně *Veni sancte spiritus (Přijď Svatý Duchu)*, pod ní další latinský text. Píseň vyjadřuje zaujetí autora Kristovým lidstvím a vypráví příběh o vtělení Slova, o Božím pozemském životě, o našem vykoupení a Kristově slavném zmrtvýchvstání, aniž by byl Kristus zmíněn jménem:

(Z)louo dozveta ztworene vboftui zhowano ief pro euino zreffenie nazuet pozlano. Devcie dreue porozenie ieft zveftouano z dauidoua pocolenie bofki wzchouano. Otnehofe naffe ckrenie imenem nazvano prodrahe naffe zpazenie fydom prodano. Ipronaffe uicupenie nazmirt prodano iehos nam zlaune wzcreffenie wezele дано.



Základy ostrovského kláštera **archív**

Tak to byla opět malá ukázka dobového pravopisu; byl to stále pravopis primitivní (jednoduchý), měl jedinou spřežku **ff=š**, s se psalo jako **z** ... Počáteční iniciála **Z** byla vynechána a místo zůstalo prázdné. Raději uvedeme současný přepis:

- | | |
|--|--|
| <p>1. Slovo do světa stvoření v Božství schováno, jež pro Evino zhřešení na svět posláno.</p> <p>2. Dievcě dřeve porozenie jest zvěstováno, z Davidova pokolenie božsky vzchováno.</p> | <p>3. Ot něhože naše kršćenie jmenem nazváno, pro drahé naše spasenie židóm prodáno.</p> <p>4. I pro naše vykúpenie na smirt prodáno, jehož nám slavné vzkříšenie vesele dáno.</p> |
|--|--|

Ostrovská píseň je jediným dokladem české lyriky před rokem 1300, který byl v té době zapsán (starší písně **Hospodine, pomiluj ny** a **Svatý Václave** známe vlastně z mnohem mladších zápisů). Byla zaznamenána jako text bez notace, a tak nevíme, zda se zpívala či pouze četla, ale protože se v ní pravidelně střídají různoslabičné verše, zpívat se opravdu mohla.

Píseň nemá žádnou předlohu v latinské hymnografii, ale liší se také výrazně od obou našich nejstarších písní. Zabývá se mystikou Slova; začátek je parafrází Janova evangelia „Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha, a Bůh byl Slovo“, jež bylo „do světa stvoření v Božství schováno...“ *Lidmila Fričová*

Ze života svatých

Sv. Kvirin

(12. března)

Svátek sv. Kvirina slavíme na památku toho, že byl jedním ze čtyřiceti mučedníků. Jejich svátek se původně slavil jiný březnový den.

Tenkrát, v roce 313, dal císař Konstantin ediktem na vědomí svobodu církvi. Tento edikt byl proveden v západní církvi. Na východě však, kde vládl Licinius, byli křesťané dál krutě pronásledováni. Příběh Kvirina a jeho druhů zapsali bezprostředně po jejich smrti ve svých spisech sv. Basil, sv. Efrém a jiní východní otcové.

Tehdy ležel posádkou v městě Sebastii v Pontu na hranicích Malé Asie vojenský pluk, nazývaný bleskový, pověstný svou udatností, kterou osvědčil v mnohých bitvách. V tom pluku bylo čtyřicet věrných křesťanů, kteří se nechtěli vzdát své víry. Rozhněvaný vladař dal statečné vojáky potupně zbičovat a uvrhnout do vězení. Byla krutá zima, na horách ležely spousty sněhu. Krajinou bouřil severní ledový vítr. To přivedlo vladaře na myšlenku odsoudit statečné křesťany k smrti mrazem. Dal je proto svléci a postavit na led. Ti se úpěnlivě modlili: Kristus byl vysvlečen ze svého roucha, proč bychom nemohli trpět jako on? Čtyřicet nás

vstoupilo na bojiště, kůže všech čtyřicet je odměněno vítěznou korunou.

Aby muka byla ještě krutější a pokušení k útěku lákavější, dal vladař blízko odsouzených vyhráti lázně. Veselá společnost tam zasedla za stůl a hodovala. Tu strážce lázní spatřil podivný zjev. Viděl sestupovati z nebe anděly, kteří nad hlavami mučedníků drželi zářící koruny. Řekl sám sobě: To jsou koruny, které Bůh křesťanů posílá svým vyznavačům. Bezděčně je spočítal a napočítal jich jen třicet



redakční archiv

devět. Co to? pravil. Vojáků je čtyřicet, korun však devětatřicet. Nebo jeden z nich nebude korunován? V tom upozoroval, jak jeden odsouzený odchází k lázním a prosí, aby ho pustili dovnitř. Byl vpuštěn, avšak při ponoření do teplé vody tu náhlou změnu nevydržel a zemřel. V tu chvíli strážce osvěcen Duchem Božím odložil své šaty a šel k ostatním učedníkům a řekl: “Pane můj a Bože můj, věřím v tebe a vyznávám tě, jako tito odsouzení. Připočti mě k nim a učiň mě hodným, abych pro tebe podstoupil smrt, a došel čtyřicáté koruny, kterou onen zbabělec ztratil”. I zazářila nad ním nebeská koruna. **-vac-**

Costy Costy Costy Mark grafovi z Červeného Újezda

Kdo jsme a odkud?

Alena: Můj rodný dům se nachází na rozmezí obcí Rudná a Nučice, okr. Praha-západ. V Berouně jsem vystudovala střední školu, pak úředničila 17 let v Praze. Nyní jsem doma, neboť mám malého syna a pečuji o naše dvě nemocné babičky.

Václav: Pocházím z Červeného Újezda, malé vesnice na hranicích okresů Praha-západ a Kladno. Vyučil jsem se a vystudoval strojní průmyslovku. V kladenské Poldovce (nyní Strojírny Poldi) pracuji již 36 let jako technický kontrolor.

Vítek: Zdolávám třetí třídu *obecné školy*.

Jaké cesty nás svedly dohromady?

Naše rodné vesnice se ocitly pod excurendo správou jednoho kněze, a tak jsme se sešli v r. 1977 na společném farním zájezdě. Naše známost trvala do r. 1983, kdy se nám cesty rozešly na dlouhých 12 let. Odloučení často působí na lásku jako vítr na oheň - slabou sfoukne, ale silnou naopak posílí. Naše cesty se opět spojily a v r. 1996 jsme se vzali. Společné štěstí bylo korunováno o dva roky později narozením syna Vítky.

Jaké byly naše cesty k víře?

Pocházíme z křesťanských rodin. Naše maminky jsou varhanicemi “v.v.” - jedna 42 let v Rudné-Hořelici, druhá 68 let na Svárově. V obou rodinách byly zastoupeny služby kostelnické, ministrantské i údržbářské. Naše cesta k víře však proto nebyla snazší. Celý život - a především v mládí - nitro člověka prochází mnoha konverzemi. Tehdy je zvláště zranitelné. Prožili jsme mnoho příběhů se znamením doby, která Bohu rozhodně nakloněna nebyla. Naši velkou ochranou byla Boží prozřetelnost a modlitby našich nejbližších.

Jaké cesty nás dovedly do berounské farnosti, konkrétně do Loděnice?

Po narození našeho synka jsme hledali farnost, kde budeme s malým dítětem tolerováni. Nebylo to snadné. Zkoušeli jsme to v okolí našeho bydliště a nakonec jsme zakotvili v Hostivici, kde se začínalo s účastí dětí na mši svaté počítat. Postupem času jsme se obrátili ke klidnější - byť 12 km vzdálené - Loděnici. Jezdíme sem již 6. rokem a máme to tady rádi. **-iz-**



foto Irena Zálešáková

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

Píšete nám: **Balada horská**

Je postní doba, zanedlouho velikonoční doba, doba rozjímání a vykoupení člověka Ježíšovým utrpením, jeho smrtí na kříži a slavným vzkříšením. Vzpomínám na dobu svého dětství a mládí, nesmazatelné vzpomínky se vrací. Vzpomínám, jak jsme se učili o našem Janu Nerudovi, v mládí bouřliváku, v zralých letech slavném básníku a esejistovi. Vzpomínám na jeho sbírku "Balady a romance", a tak jsem si dovolila jednu z těchto básní citovat. Hlavně pro naše děti, školou povinné a pro naše mladé čtenáře:

Balada horská

*"Řekněte mi, babičko má, cože rány svírá,
po čem člověk, těžce raněn, přece neumírá?"*

*"Rány hojí otevřené na tom lidském těle
jenom čarodějná jarní šťáva z jitrocele."*

*"Řekněte mi, babičko má, co se dobře dává,
je-li ochořelá hlava bolestí až žhavá,"*

*"Na tak těžký úpal hlavy pomoc jiná není,
nežli mladé listí z lesní jahodeni."*

Dítě z chaty vyskočilo, do sousedních polí-

"Daruj šťávy, jitroceli, na vše, co kde bolí!"

Z pole spěchá ku lesině, přes trní a hloží -

"Dej mi to své mladé listí, jahodino boží!"

Co kde chtělo, rychle mělo, ke kostelu běží:

na kříži zde před oltářem Kristus rozpjat leží.

*"Potírám tvá svatá prsa, myju bok tvůj svatý,
tělíčko zas uzdraví se, Ježíšku můj zlatý -*

*kladu čerstvé listí lesní na hlavu a líce,
nebude ti hlavičku tvou bodat úpal více!"*

*Nad kostelem velké zvony do vůkolí zvoní,
lid se sbíhá, v prsa bije, zázraku se kloní:*

jak to dětská duše snila,

vůle Boží vyplnila.

Podnes mají v horské vísece obraz Trpitele,

nemá rány ve svém boku, nemá trnu v čele,

bílá lilje v ranní záři po celičkém těle.

Myslím si, že tato báseň je jak nádherná perla, vsazená do hubé české kazajky.

Čtenářka Berounského katolického zpravodaje

Naše první výprava v roce 2008

Celkem se nás sešlo, ač s mírným zpožděním, pět. Tři roveři, jedna roverka a já, Veverčák. Sraz byl v 9 hodin na náměstí u prostředního pomníku.

Výprava byla plánována na tajné místo nedaleko Berouna, kde jsem v dávných dobách našeho střediska zakopal pergamen se jmény a vzkazy pro další pokračovatele.

Počasí nám přálo, krásně svítilo sluníčko. Vyrazili jsme směrem na Srbsko. Cestou probíhala konverzace na téma fungování naší družiny. Zabraní do hovoru jsme se blížili k onomu tajnému místu, které jsem znal jen já z doby před 10 lety, kdy jsme zde pergamen zakopali.

Bohužel, když jsme dorazili na místo, hříčka přírody k našemu překvapení mé plány utnula. Za ta léta zde došlo k sesuvu půdy a místo, kde je listina, bylo zavaleno. S *vtipnou poznámkou*, že krumpáč ani lopatu tedy nemáme, vydali jsme se dále k Alkazaru a do Srbska, kde byl stanoven cíl.

Při zpáteční cestě nás zastihl *protivítr*, takže byla mírně ztížena.

Hlavním cílem výpravy pro mne bylo především seznámení s ostatními R&R. (*Pozn. red. Veverčák byl členem střediska v době dětství a dospívání na Berounsku, nyní jsme rádi, že se po cca deseti letech v Praze do střediska nově vrátil jako vedoucí roverů.*) Ve stručnosti jsem vysvětloval, co budeme dělat během roku, a také jsem vyslechl jejich názory, kam bych mohl zaměřit další činnost RaR ve středisku.

Toliko k prvním krokům v tomto roce.

Zdraví Milan "Veverčák" Vaněk



HLEDÁME:

• HLEDÁME PRŮVODCE

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na mobil. telefonní číslo: 721 120 926 nebo pevnou linku: 313 129 439 po 20. hodině.

• OPRAVA MISÁLŮ

Hledáme šikovného člověka, který by se ujal opravy liturgických knih - misálů. V každém kostele je po jednom vydání a není už prakticky jediný, který by držel pohromadě. Některý je opotřebován méně, některý je zas v "katastrofálním" stavu. Není třeba ovládat umění knihvazačství, pouze jakýmkoli způsobem poškozené knihy scelit. Třeba zrovna tohle je pomoc farnosti, kterou můžete nabídnout právě Vy! Prosíme, hlase se v redakci nebo u našich kněží.

• KRÁTKÁ ZPRAVODAJSTVÍ

Redakční tým zpravodaje uvítá přispěvatele, kteří by vypomohli krátkými informacemi o dění ve farnosti a jejím blízkém okolí, či též zasílali náměty a informace o akcích, které se k nám třeba nedostanou. O jakémkoli vašem prožitku uprostřed naší farnosti je možné napsat pár řádek, byť jednou za čas, budeme velmi rádi! Zpravodaj tak bude pestřejší a čtivější. Děkujeme.

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřivalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

Připravuje se i program loňského adventu; **Vánoce 2007 jsou již k objednání.**
D. Průša

♦ Daruji do dobré péče psa plemene welsh corgi (viz foto), pravidelné vakcinace, naprosto zdravý, společenský a vhodný k dětem i na hlídání, v případě blízkého okolí Rudné podle dohody i občasně venčení a příspěvek na stravu - granule. *E-mail: kugik@seznam.cz, tel.: 724 942 389.*



foto autor

ÚŘEDNOSTI:

BOHOSLUŽBY: VELIKONOCE 2008

| | sobota 15.3. | Květná neděle 16.3. | Zelený čtvrtek 20.3. | Velký pátek 21.3. | Velikonoční vigilie sobota 22.3. | Zmrtvých- vstání Páně neděle 23.3. | Velikonoční pondělí 24.3. |
|------------------|-----------------|---------------------------|----------------------------|-------------------------|--|--|---------------------------------|
| <i>Beroun</i> | | 9.30 17.30 | 17.30 | 17.30 | 20.00 | 9.30 17.30 | 9.30 |
| <i>Král.Dvůr</i> | | 8.00 | 17.30 | 17.30 | 19.00 | 8.00 | |
| <i>Loděnice</i> | | 9.30 | | | | 9.30 | |
| <i>Tetín</i> | | 11.00 | | | | 11.00 | |
| <i>Hýskov</i> | 17.30 | | | | | | 8.30 |
| <i>Chýňava</i> | | 11.00 | | | | 11.00 | |
| <i>Železná</i> | | | | | | | |
| <i>Svatý Jan</i> | | 8.00 | 19.00 | 19.00 | 21.00 | 8.00 | |
| <i>Vráž</i> | 16.30 | | | | | | 10.00 |
| <i>Nižbor</i> | | 15.00 | | | | 15.00 | |
| <i>Hudlice</i> | 15.00 | | | | | | 11.00 |

MODLITBA MĚSÍCE:

Sám Pán Ježíš říká, že doma není nikdo prorokem. Přesto především v kruhu svých nejbližších prožíváme svůj život a jsou to jistě také oni, na kterých nám nejvíce záleží a které máme nejvíce rádi. Proto zcela přirozeně si neumíme představit, že by kroky jejich životní cesty nakonec neměly směřovat ke Kristu a tím i ke spáse. Přitom možná u některých vnímáme, že o věci Božího království v dané fázi života buď nemají vůbec zájem, nebo jejich víra je příliš vlažná. Za dané situace je třeba dost moudrosti i odvahy žít svůj život z víry před nimi pravdivě, aniž bychom přitom upadli do dvou extrémních, tedy i špatných postojů. Jedním je postoj, kdy *“příliš tlačíme na pilu”*. Důsledek takového jednání je zcela zřejmý. Druhým chybným postojem je snaha, *“abychom nenarazili a své blízké tak neztratili”*. Snad dva příklady za všechny: Často dnes i věřící rodiče z obavy, že své děti ztratí, tolerují soužití svých dospívajících či dospělých dětí jen tak, *“na psí knížku”*, nebo je v tom dokonce podporují. Celé dětství je vedou k Bohu, a

na prahu jejich dospělosti to pohřbí... Jindy důvodem, proč nejít v neděli či na svátky do kostela, je návštěva nevěřících dětí, jež má před Bohem samozřejmě přednost...

To, co naše okolí i naši nejbližší potřebují, je pravdivé svědectví života z víry, které svou víru nevnucuje, ale ani ji z falešných důvodů nezapírá.

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA BŘEZEN:

••• *“Za dar odvahy žít život z víry ve svých rodinách, mezi přáteli...”* •••

VZPOMÍNÁME:

Při listování farní kronikou jsme narazili na informaci, že je tomu právě 30 let, kdy byl papežem Pavlem VI. dne 26. března 1978 o Velikonocích jmenován kardinál František Tomášek arcibiskupem pražským. V době normalizace to bylo obrovským povzbuzením nejen pro věřící část národa.

-lf,red-

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V březnu oslaví požehnaných 80 let **Mgr. Ludvík Svoboda** z Berouna, v plnosti prožitých 60 let pan **Miloš Strnad** z Hýskova a krásných 20 let **Anežka Konrádová** z Hořovic. *Přejeme plnu náruč Hospodinovy milosti jim i jejich blízkým!* Svě 34. narozeniny v únoru oslavil náš farní vikář (kaplan) **P. Benedikt Hudema**, *vyprošujeme plnost Božího požehnání, sílu a moudrost do jeho služby duchovního správce.*

redakce

NAROZENÍ: Dne 31. 12. 2007 se rodičům Ivě a Mikymu Dobrých z Králova Dvora - Popovic narodila dcera **Maruška Dobrá**. *Přejeme holčičce i jejím rodičům, aby společně “rostli” v Radosti a Světle.*

POHŘBY: V únoru jsme ve farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili **pana Bílého** ze Železného.

Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, o kterých nám řeknete vy. Pokud tedy víte o nějaké události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět!

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**